DECIZII

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2020/1567 A COMISIEI

din 26 octombrie 2020

privind sprijinul financiar pentru dezvoltarea corpului permanent al Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european în conformitate cu articolul 61 din Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624 ([1]), în special articolul 61 alineatul (4),

întrucât:

(1) Regulamentul (UE) 2019/1896 prevede consolidarea mandatului Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (denumită în continuare „agenția") și asigurarea capacităților necesare sub forma unui corp permanent al Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european (denumit în continuare „corpul permanent").

(2) Corpul permanent va cuprinde personalul operativ cu care vor contribui statele membre. Pentru a se asigura că statele membre sunt în măsură să contribuie cu astfel de personal, este adecvat să se instituie un sistem financiar destinat să sprijine dezvoltarea resurselor umane relevante.

(3) Sprijinul financiar ar trebui acordat sub forma unei plăți anuale efectuate de agenție în beneficiul statelor membre după sfârșitul anului N. De asemenea, ar trebui prevăzută posibilitatea ca agenția să acorde o plată în avans înainte de sfârșitul anului N, la cererea unui stat membru.

(4) Articolul 61 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2019/1896 prevede formulele de calcul pentru plata anuală corespunzătoare diferitelor categorii de personal operativ al corpului permanent. Sprijinul financiar care va fi acordat urmează a fi stabilit în principal în funcție de nivelul de participare a statelor membre la corpul permanent pentru categoriile de personal 2 și 3. De asemenea, sistemul de sprijin financiar ar trebui să includă un mecanism de compensare, în anumite cazuri, a serviciilor naționale ale statelor membre de unde urmează să fie recrutat personalul statutar al agenției („finanțare pentru categoria 1").

(5) Formulele de calcul pentru plata anuală ar trebui să se bazeze pe suma de referință stabilită la articolul 61 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/1896.

(6) În scopul simplificării și al unei coordonări eficace, fiecare stat membru ar trebui să desemneze o autoritate centrală națională responsabilă de gestionarea sprijinului financiar. Un punct de contact național desemnat în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul (UE) 2019/1896 poate fi desemnat, de asemenea, drept autoritate centrală națională.

(7) Pentru a facilita pregătirea cererilor de plată, agenția ar trebui să le furnizeze statelor membre informațiile relevante, în special informațiile privind sumele de referință și numărul de persoane recrutate de agenție din cadrul serviciilor naționale.

(8) Pentru a compensa investițiile statelor membre în activități de formare destinate personalului nou de înlocuire a personalului care pleacă din serviciile naționale, agenția ar trebui să ia în considerare numai personalul care fie și-a încetat permanent relația instituțională cu autoritățile naționale în cauză, fie a suspendat această relație pe durata angajării de către agenție.

([1]) JO L 295, 14.11.2019, p. 1.

(9) În ceea ce privește îndeplinirea condițiilor privind finanțarea pentru categoria 2 de personal operativ, majorarea efectivă a efectivelor naționale totale de polițiști de frontieră ar trebui să fie evaluată în raport cu situația de la 30 aprilie 2019, ziua următoare datei la care Parlamentul European și Consiliul au ajuns la un acord politic cu privire la textul care a devenit Regulamentul (UE) 2019/1896. Calculul ar trebui să ia în considerare efectivele totale ale tuturor autorităților principale care contribuie în mod sistematic la corpul permanent al Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european prin detașări sau, în cazul autorităților cu un mandat mai extins decât activitățile operative ale agenției sprijinite prin intermediul corpului permanent, personalul entităților relevante din cadrul autorităților respective care contribuie prin detașări.

(10) Statele membre ar trebui să dispună de mecanisme și proceduri pentru a evita neregulile și fraudele în cadrul sistemului de sprijin financiar. Pentru a limita, în măsura posibilului, sarcina administrativă și costurile aferente, aceste proceduri și mecanisme ar trebui să fie stabilite în funcție de evaluările riscurilor.

(11) În ceea ce privește obiectivul de a sprijini pregătirile statelor membre pentru a contribui la corpul permanent, este important ca sprijinul financiar să fie efectiv pus la dispoziție cât mai curând posibil. Prin urmare, prezenta decizie ar trebui să intre în vigoare deja în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(12) Prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului ([2]); prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.

(13) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ([3]).

(14) În ceea ce privește Elveția, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ([4]).

(15) În ceea ce privește Liechtensteinul, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ([5]).

(16) Prezenta decizie constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care se raportează la acesta în înțelesul articolului 3 alineatul (1) din Actul de aderare din 2003, al articolului 4 alineatul (1) din Actul de aderare din 2005 și, respectiv, al articolului 4 alineatul (1) din Actul de aderare din 2011.

(17) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului pentru Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european,

---

([2]) Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

([3]) Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

([4]) Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

([5]) Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

1. „coeficient de corecție” înseamnă procentul aplicat remunerației funcționarilor expatriați pentru a ajusta diferențele în ceea ce privește nivelul prețurilor bunurilor și serviciilor de consum din locul de repartizare, în raport cu orașul de referință, astfel cum a fost stabilit de Eurostat ([6]);
2. „anul N” înseamnă anul de la 1 ianuarie până la 31 decembrie în care un stat membru trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la articolul 61 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2019/1896 pentru a avea dreptul să primească sprijin financiar;
3. „plată anuală” înseamnă o plată efectuată de agenție către statul membru în cauză după sfârșitul anului N;
4. „plată în avans” înseamnă o plată efectuată de agenție către statul membru în cauză înainte de sfârșitul anului N în avans față de plata anuală;
5. „efectivele naționale totale de polițiști de frontieră” înseamnă efectivele totale ale entităților specifice din cadrul principalelor autorități naționale sau, după caz, din cadrul tuturor autorităților naționale principale care contribuie în mod sistematic la corpul permanent al Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european prin detașări, în conformitate cu articolul 56 din Regulamentul (UE) 2019/1896.

Articolul 2

Informarea de către agenție

(1) Până la data de 31 ianuarie a anului N, agenția informează statele membre cu privire la sumele de referință pentru anul respectiv pentru fiecare stat membru, ținând seama de coeficientul de corecție aplicabil.

(2) Pentru calculul sumelor de referință, agenția ia în considerare cele mai recente valori relevante disponibile pentru salariul unui agent contractual din grupa de funcții III, gradul 8, treapta 1, ajustat cu coeficientul de corecție.

Articolul 3

Dispoziții în statele membre

(1) Statele membre desemnează o autoritate centrală națională responsabilă de gestionarea sprijinului financiar în conformitate cu articolul 61 din Regulamentul (UE) 2019/1896. Statul membru notifică agenției autoritatea centrală națională desemnată înainte de a solicita prima plată în conformitate cu articolul 5 alineatul (1), articolul 6 alineatul (1) sau articolul 15 alineatul (2).

(2) Autoritatea centrală națională răspunde de:

(a) asigurarea legăturii cu agenția în ceea ce privește monitorizarea condițiilor aplicabile prevăzute la articolul 61 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2019/1896;

(b) asigurarea faptului că agenția primește toate informațiile relevante pentru gestionarea sprijinului financiar menționat la articolul 61 din Regulamentul (UE) 2019/1896;

(c) gestionarea aspectelor legate de plata sprijinului financiar, inclusiv de cererile de plată în avans sau de cererile de plată prezentate agenției, precum și de primirea plăților corespunzătoare de la agenție;

(d) redistribuirea plăților către autoritățile naționale proporțional cu contribuțiile personalului acestora la corpul permanent, dacă acest lucru este prevăzut de dispozițiile naționale.

([6]) https://ec.europa.eu/eurostat/web/civil-servants-remuneration/correction-coefficients

Articolul 4

Monedă

Sprijinul financiar se plătește în euro.

CAPITOLUL 2

DISPOZIȚII DETALIATE PRIVIND PLĂȚILE

Articolul 5

Dispoziții detaliate privind plata anuală

(1) Un stat membru poate solicita plata anuală în perioada cuprinsă între 1 ianuarie și 30 iunie a anului N+1.

(2) Plata anuală poate fi efectuată dacă în anul N au fost îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 61 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2019/1896. Autoritatea centrală națională poate solicita finanțare pentru categoria 2 de personal operativ numai dacă statul membru în cauză a furnizat agenției rapoartele complete în scopul verificării sumelor exigibile în conformitate cu articolul 61 din Regulamentul (UE) 2019/1896.

(3) Plata anuală cuprinde unul sau mai multe dintre următoarele elemente:

(a) sumele prevăzute la articolul 61 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2019/1896, calculate ca reprezentând 100 % din suma de referință înmulțită cu numărul de membri ai personalului operativ prevăzuți a fi detașați în anul N+2 în conformitate cu anexa II la Regulamentul 2019/1896 („finanțarea pentru categoria 2”);

(b) sumele prevăzute la articolul 61 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2019/1896, calculate ca reprezentând 37 % din suma de referință înmulțită cu numărul de membri ai personalului operativ trimiși efectiv în conformitate cu articolul 57, în limita stabilită în anexa III, și în conformitate cu articolul 58, în limita stabilită în anexa IV, după caz („finanțarea pentru categoriile 3 și 4”);

(c) sumele prevăzute la articolul 61 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2019/1896, calculate ca plată unică de 50 % din suma de referință înmulțită cu numărul de membri ai personalului operativ recrutați de agenție ca personal statutar care a plecat din serviciile naționale („finanțarea pentru categoria 1”).

Articolul 6

Dispoziții detaliate privind plata în avans

(1) Un stat membru poate solicita agenției o plată în avans pentru anul N, în sprijinul dezvoltării resurselor umane înainte de efectuarea plății anuale corespunzătoare. Cererea trebuie să identifice în mod clar categoriile de personal la care se referă. În ceea ce privește finanțarea pentru categoria 2, cererea trebuie să includă dovada majorării efective corespunzătoare a efectivelor de personal, în conformitate cu modelul prevăzut în anexa II. O astfel de cerere se poate prezenta în perioada cuprinsă între 1 iulie și 15 septembrie a anului N.

(2) Agenția efectuează o plată în avans dacă condițiile prevăzute la articolul 61 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2019/1896 au fost îndeplinite pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie și data solicitării unei plăți în avans.

(3) Cererea de plată în avans vizează o sumă minimă de 50 000 EUR.

CAPITOLUL 3

MODALITĂȚI DETALIATE DE FINANȚARE PENTRU CATEGORIA 2

Articolul 7

Condiții privind finanțarea pentru categoria 2

(1) Finanțarea pentru categoria 2 pentru anul N devine exigibilă numai cu condiția ca statele membre să majoreze în mod cumulativ efectivele naționale totale de polițiști de frontieră prin recrutarea de personal nou în perioada în cauză.

(2) Majorarea efectivelor naționale totale de polițiști de frontieră din statul membru în cauză se calculează anual prin compararea numărului de membri ai personalului la data de 31 decembrie a anului N cu numărul de membri ai personalului în activitate la 30 aprilie 2019 în cadrul entităților relevante ale autorităților în cauză sau, după caz, al tuturor autorităților naționale principale care contribuie la corpul permanent prin detașări.

(3) Cel târziu la 29 noiembrie 2020, statele membre informează agenția cu privire la efectivele naționale totale de polițiști de frontieră la 30 aprilie 2019, utilizând modelul din anexa I.

Articolul 8

Monitorizarea condițiilor aplicabile de finanțare pentru categoria 2

(1) Statele membre furnizează, prin intermediul autorităților lor centrale naționale, informațiile relevante pentru a confirma îndeplinirea condițiilor de finanțare pentru categoria 2 pentru anul N, completând modelul prevăzut în anexa II. Agenția verifică informațiile relevante în cadrul evaluării vulnerabilității efectuate în anul N+1.

(2) Statele membre se asigură că informațiile furnizate sunt complete și suficient de detaliate pentru a permite agenției să verifice îndeplinirea condițiilor de finanțare pentru categoria 2.

(3) Autoritatea centrală națională are acces, la cerere, la toată documentația relevantă deținută de autoritățile naționale respective care poate avea legătură cu gestionarea sprijinului financiar prevăzut la articolul 61 din Regulamentul (UE) 2019/1896.

Articolul 9

Recuperarea plății în avans pentru categoria 2

(1) Atunci când depun cererea de plată anuală, statele membre informează agenția în cazul în care majorarea totală efectivă a efectivelor de personal în anul N a fost inferioară numărului pentru care statul membru a primit o plată în avans în anul N.

(2) Pe baza informațiilor primite din partea statelor membre, ca urmare a auditului sau în cazul în care verificările efectuate în cadrul evaluării vulnerabilității efectuate în anul N+1 demonstrează o majorare totală efectivă inferioară a efectivelor de personal menționate la alineatul (1), agenția recuperează suma corespunzătoare diferenței emițând o notă de debit statului membru în cauză. Agenția poate decide, de comun acord cu statul membru, să nu recupereze sumele și să ajusteze în consecință plata aferentă anului următor.

CAPITOLUL 4

MODALITĂȚI DETALIATE DE FINANȚARE PENTRU CATEGORIILE 3 ȘI 4

Articolul 10

Condiții privind finanțarea pentru categoriile 3 și 4

(1) Sumele pentru finanțarea categoriilor 3 și 4 sunt exigibile integral în raport cu numărul de membri ai personalului trimiși efectiv pentru o perioadă consecutivă sau neconsecutivă de 120 de zile în cursul anului N.

(2) Pentru trimiterile cu o durată mai mică sau mai mare de 120 de zile, finanțarea pentru categoriile 3 și 4 se calculează proporțional pe baza unei perioade de referință de 120 de zile.

(3) Calculul proporțional se bazează pe o unitate de calcul echivalentă cu trimiterea unui membru de echipă pentru o zi în orice activitate operativă desfășurată de corpul permanent, inclusiv zilele de călătorie necesare.

Articolul 11

Monitorizarea condițiilor aplicabile de finanțare pentru categoriile 3 și 4

Agenția verifică îndeplinirea condițiilor de finanțare pentru categoriile 3 și 4 pe baza propriilor sale date operative privind trimiterile corpului permanent.

Articolul 12

Condiții de finanțare pentru o echipă tehnică

(1) În cazul în care trimiterea unei echipe tehnice depășește în mod excepțional contribuțiile naționale maxime stabilite în anexa III la Regulamentul (UE) 2019/1896, se acordă sprijin financiar cu condiția ca echipa tehnică să fie trimisă conform articolului 57 din regulamentul menționat în cursul anului N.

(2) Pentru trimiterile cu o durată mai mică sau mai mare de 120 de zile, finanțarea pentru o echipă tehnică se calculează proporțional astfel cum se prevede la articolul 10 alineatul (3).

Articolul 13

Monitorizarea condițiilor aplicabile de finanțare pentru o echipă tehnică

Agenția verifică îndeplinirea condițiilor referitoare la o echipă tehnică pe baza propriilor sale date operative privind trimiterile efective, în conformitate cu articolul 57 din Regulamentul (UE) 2019/1896.

CAPITOLUL 5

MODALITĂȚI DETALIATE DE FINANȚARE PENTRU CATEGORIA 1

Articolul 14

Condiții privind finanțarea pentru categoria 1

(1) Agenția informează autoritatea centrală națională cu privire la personalul care a plecat din serviciile naționale ale statului membru respectiv și care a intrat în serviciul agenției în anul N.

(2) Înainte de a informa autoritatea centrală națională, agenția obține confirmarea din partea membrilor personalului respectivi cu privire la încetarea sau suspendarea relațiilor instituționale ale acestora cu autoritățile naționale în cauză.

(3) Agenția furnizează informațiile menționate la alineatul (1) până la data de 31 ianuarie a anului N+1 într-un mod anonimizat, indicând autoritatea națională în cauză și numărul de membri ai personalului care îndeplinesc condiția prevăzută la alineatul (2).

CAPITOLUL 6

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 15

Dispoziții speciale pentru 2020

(1) Până la 12 noiembrie 2020, agenția informează statele membre cu privire la sumele lor de referință pentru 2020, ținând seama de coeficienții de corecție respectivi.

(2) Statele membre pot solicita plata în avans până la 15 noiembrie 2020, cu condiția să informeze agenția cu privire la efectivele naționale totale de polițiști de frontieră la 30 aprilie 2019, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3).

Articolul 16

Intrare în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 26 octombrie 2020.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

ANEXA I

Efectivele naționale totale de polițiști de frontieră la 30 aprilie 2019 din cadrul principalelor autorități care contribuie în mod sistematic la corpul permanent al Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european prin detașări și/sau, după caz, din cadrul entităților relevante ale autorităților care contribuie prin detașări, în conformitate cu articolul 56 din Regulamentul (UE) 2019/1896

Autorități care contribuie în mod sistematic la corpul permanent al Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european prin detașări sau entități care contribuie, sau ambele, în cadrul autorităților care au un mandat mai extins decât activitățile operative ale agenției sprijinite prin intermediul corpului permanent	Entitate din cadrul autorității care are un mandat mai extins decât activitățile operative ale agenției sprijinite prin intermediul corpului permanent	Numărul de membri ai personalului în activitate la 30 aprilie 2019 în cadrul autorităților care contribuie în mod sistematic la corpul permanent al Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european prin detașări și/sau în cadrul entităților relevante care contribuie ale autorităților cu un mandat mai extins decât activitățile operative ale agenției sprijinite prin intermediul corpului permanent
[DENUMIRE]	**[entitatea din cadrul autorității, după caz]**	
[DENUMIRE]	**[entitatea din cadrul autorității, după caz]**	
	Număr total:	

ANEXA II

Model de cerere de plată pentru categoria 2

Autoritatea/entitatea care contribuie la corpul permanent	Numărul de membri ai personalului efectiv în activitate la 30 aprilie 2019	Anul 2020	Anul 2021	Anul 2022	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025
[pentru fiecare autoritate/entitate a SM relevantă]	**[număr total]**	Factor de multiplicare maxim: Noi recrutări: Reduceri: Număr total de membri ai personalului: Majorare efectivă: Eligibil pentru plată:	Factor de multiplicare maxim: Noi recrutări: Reduceri: Număr total de membri ai personalului: Majorare efectivă: Eligibil pentru plată:	Factor de multiplicare maxim: Noi recrutări: Reduceri: Număr total de membri ai personalului: Majorare efectivă: Eligibil pentru plată:	Factor de multiplicare maxim: Noi recrutări: Reduceri: Număr total de membri ai personalului: Majorare efectivă: Eligibil pentru plată:	Factor de multiplicare maxim: Noi recrutări: Reduceri: Număr total de membri ai personalului: Majorare efectivă: Eligibil pentru plată:	Factor de multiplicare maxim: Noi recrutări: Reduceri: Număr total de membri ai personalului: Majorare efectivă: Eligibil pentru plată:
[Statul membru]	**[număr total]**	[număr total]	[număr total]	[număr total]	[număr total]	[număr total]	[număr total]

Explicarea modelului de cerere de plată pentru categoria 2

„Factor de multiplicare maxim” reprezintă un prag utilizat în anul N, bazat pe numărul de contribuții anuale care trebuie furnizate de statele membre corpului permanent al Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european prin detașarea pe termen lung în anul N+2 în conformitate cu anexa II la Regulamentul (UE) 2019/1896.

„Noi recrutări” reprezintă numărul de membri ai personalului nou recrutați în anul N de autoritățile care contribuie în mod sistematic la corpul permanent al Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european prin detașări sau de entitățile care contribuie, sau de ambele, în cadrul autorităților care au un mandat mai extins decât activitățile operative ale agenției sprijinite prin intermediul corpului permanent.

„Reduceri” reprezintă numărul de membri ai personalului care au plecat din autoritățile care contribuie în mod sistematic la corpul permanent al Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european prin detașări sau din entitățile care contribuie, sau din ambele, în cadrul autorităților care au un mandat mai extins decât activitățile operative ale agenției sprijinite prin intermediul corpului permanent în anul N.

„Număr total de membri ai personalului” reprezintă numărul total de membri ai personalului în activitate la data de 31 decembrie a anului N.

„Majorare efectivă” reprezintă diferența dintre numărul de membri ai personalului în activitate la data de 31 decembrie a anului N și numărul de membri ai personalului în activitate la 30 aprilie 2019 (valoarea de referință).

„Eligibil pentru plată” reprezintă numărul total de membri ai personalului în activitate la data de 31 decembrie a anului N minus numărul de membri ai personalului în activitate la 30 aprilie 2019 (valoarea de referință), limitat prin factorul de multiplicare maxim relevant pentru anul respectiv.